

De under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Institutter med særlige Fonds.

I. Universitetet.

200) Udgiftskonto 1. a. Lønninger efter Lov af 12te April 1892 § 5 til de nævnte Professorer. Flertallet kan ikke tiltræde Forlaget om en større Lønningsanciennet for Professorerne Dr. med. Gædefen, Dr. med. Blum, C. Lange, Chievitz og Bohr, Dr. phil. S. Møller og Professor B. Thomsen, og foreslaar derfor at nedsætte Kontoen med 3,150 Kr.

201) Udgiftskonto 1. b. Efter Lov af 12te April 1892 §§ 2 og 6 til de ordinære Docenter under det lægevidenskabelige Fakultet. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Overlæge ved Kommunehospitalets Afdeling for Gudsygdomme og Syfilis, Dr. med. Haslund og Overlæge ved samme Hospitals Afdeling for Sindssygdomme og Sygdomme i Hjernen og Nervesystemet, Dr. med. Pontoppidan, der for Forelæsninger m. v. for studerende ved Universitetet af dets Kasse, hver oppebære et aarligt Honorar af 2,000 Kr., have hidtil af disse Honorarer, der ere udrede under Universitetets Udgiftspost 7, erholdt et paa sædvanlig Maade beregnet Dyrtilstillæg eller 192 Kr. aarlig hver.

Efter Emanationen af Lov af 12te April d. A. angaaende de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold have de nævnte Honorarer, der fremdeles udredes med samme Beløb som hidtil, deres Hjemmel i den nævnte Lov og kunne altsaa som hjemlede ved en Lønningslov, der er udkommen efter 1ste Januar 1880, ifølge de hidtil fulgte Regler ikke længere give Udgang til Dyrtilstillæg, hvilket for øvrigt ogsaa synes at følge af den Omstændighed, at Honorarerne, der tidligere bevilgedes hvert for sig, nu ifølge den ommeldte Lovs § 6 udredes af et samlet Beløb, der er stillet til Ministeriets Raadighed til Honorarer til de ordinære Docenter, hvilket Beløb paa Forlaget til Finansloven for Finansaaret 1893—94 er opført som Udgiftspost 1. b. under Universitetets Budget. De to nævnte Docenters Lønningsvilkaar ere saaledes blevne forringede ved den ommeldte Lønningslov, og der synes derfor at være Anledning til ved særlig Bevilling at tillægge dem hver et sa stort Lønningstillæg, at de fremdeles beholde samme Bedelag, som de hidtil have oppebaaret.